

Sygn. akt **XXVII Ca 914/16**

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Warszawie XXVII Wydział Cywilny Odwoławczy w składzie:

Przewodniczący:	SSO Waldemar Beczek
Sędziowie:	SO Joanna Staszewska (spr.) SR del. Wiesława Śmich
Protokolant:	stażysta protokolant sądowy Kamila Jankowska

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 r. w Warszawie

na rozprawie

sprawy z powództwa R. P.

przeciwko (...) Sp. z o.o. w W.

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w Piasecznie

z dnia 6 marca 2015 r., sygn. akt I C 1976/14

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że pozbawia wykonalności tytuł wykonawczy, nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym wydany przez Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 23 marca 2014 roku, sygnatura VI Nc-e 329045/14, zaopatrzony w klauzulę wykonalności dnia 3 czerwca 2014 roku oraz zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz R. P. kwotę 800 (osiemset) złotych tytułem zwrotu kosztów procesu,
- zasądza od (...) Sp. z o.o. w W. na rzecz R. P. kwotę 483 (czteryście osiemdziesiąt trzy) złote tytułem zwrotu kosztów procesu w instancji odwoławczej.

SSR (del.) Wiesława Śmich SSO Waldemar Beczek SSO Joanna Staszewska

Sygn. akt XXVII Ca 914/16

UZASADNIENIE

Powódka R. P. wniosła pozew przeciwko (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W., żądając pozbawienia w całości wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty wydanego w postępowaniu nakazowym przez Sąd Rejonowy Lublin#Zachód w Lublinie dnia 26 marca 2014 r., sygnatura akt VI Nc-e 329045/14, zaopatrzonego w klauzulę

wykonalności w dniu 3 czerwca 2014 r. oraz zasądzenia kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych.

Pozwana w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów postępowania.

Wyrokiem z dnia 6 marca 2015 r. Sąd Rejonowy w Piasecznie oddalił powództwo i zasądził od powódki na rzecz pozwanej kwotę 617 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania.

Swoje rozstrzygnięcie Sąd Rejonowy oparł na następującym stanie faktycznym i prawnym:

Przed Sądem Rejonowym Lublin-Zachód w Lublinie w dniu 26 marca 2014 r. wydany został nakaz zapłaty, w którym Referendarz sądowy nakazał R. P., aby zapłaciła (...) Sp. z o.o. S.K.A. z siedzibą w W. kwotę 3.004,79 zł, w tym kwotę 2.690,48 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty oraz kwotę 314,31 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia 11 marca 2014 r. do dnia zapłaty, a ponadto kwotę 638,68 zł tytułem zwrotu kosztów procesu.

Następnie Sąd Rejonowy Lublin-Zachód w Lublinie postanowieniem z dnia 3 czerwca 2014 r. nadał klauzulę wykonalności powyższemu nakazowi zapłaty

Pozwana spółka wystąpiła o wszczęcie egzekucji przeciwko powódce.

W dniu 1 lipca 2014 r. powódka otrzymała od Komornika zawiadomienie o wszczęciu egzekucji oraz wezwanie do udzielenia informacji niezbędnych do prowadzenia egzekucji.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie.

Sąd Rejonowy wskazał, że powódka podstawy swojego powództwa dopatrywała w art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. a więc, że doszło do wygaśnięcia zobowiązania wskutek jego wykonania zgodnie z jego treścią.

Jednakże Sąd Rejonowy podniósł, że z przedłożonych przez powódkę potwierdzeń wpłat wynika, iż wpłat tych dokonała przed wydaniem przedmiotowego nakazu zapłaty.

W ocenie Sądu Rejonowego, powództwo należało uznać za zmierzające do ponownego merytorycznego rozpoznania sprawy rozstrzygniętej już prawomocnym nakazem zapłaty. W konsekwencji w przedmiotowej sprawie nie zostały wykazane żadne przesłanki określone w art. 840 k.p.c., dlatego też powództwo oddalono.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 k.p.c.

Apelację od powyższego wyroku wniosła powódka, zaskarżając go w całości. Skarżąca zarzuciła Sądowi Rejonowemu naruszenie prawa materialnego, tj. art. 840 i nast. k.c. oraz naruszenie przepisów postępowania, tj. art. 233 § 1 k.p.c., art. 227 k.p.c. W związku z powyższym powódka wniosła o zmianę zaskarżonego wyroku poprzez pobawienie tytułu wykonawczego wykonalności, zasądzenie od powoda na rzecz powódki kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa prawnego wg norm przepisanych za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwana wniosła o oddalenie apelacji powódki oraz zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Sąd Okręgowy uznał apelację powódki za zasadną.

Apelacja powódki słusznie wykazała wadliwość rozstrzygnięcia Sądu Rejonowego, w związku z czym Sąd Okręgowy za konieczne uznał dokonanie zmiany zaskarżonego wyroku.

W ocenie Sądu Okręgowego, zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 233 § 1 k.p.c. poprzez błędną ocenę materiału dowodowego i newszechstronne rozważenie zebranego materiału jest nietrafny, gdyż zmierza on w istocie do zakwestionowania oceny prawnej rozstrzygnięcia. Ponadto do naruszenia powyższego przepisu mogłoby dojść tylko wówczas, gdyby wykazano uchybienie przez Sąd Rejonowy podstawowym regułom służącym ocenie wiarygodności i mocy poszczególnych dowodów, tj. regułom logicznego myślenia, zasadom doświadczenia życiowego i właściwego kojarzenia faktów. Nadto zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 227 k.p.c. poprzez pominięcie faktów mających istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, także należało uznać za nietrafny, bowiem miał on na celu zakwestionowanie oceny prawnej wydanego przez ten Sąd rozstrzygnięcia.

Podkreślenia wymaga, że dokonane przez Sąd Rejonowy ustalenia faktyczne są zasadniczo prawidłowe.

Niemniej jednak, zdaniem Sądu Okręgowego brak było podstaw do oddalenia powództwa. Sąd Okręgowy uznał za zasadny zarzut naruszenia przez Sąd Rejonowy art. 840 k.p.c.

Zgodnie z art. 840 § 1 pkt. 2 k.p.c. dłużnik może w drodze powództwa żądać pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności w całości lub części albo ograniczenia, jeżeli po powstaniu tytułu egzekucyjnego nastąpiło zdarzenie, wskutek którego zobowiązanie wygasło albo nie może być egzekwowane; gdy tytułem jest orzeczenie sądowe, dłużnik może powództwo oprzeć także na zdarzeniach, które nastąpiły po zamknięciu rozprawy, a także zarzucie spełnienia świadczenia, jeżeli zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Dotychczasowa treść art. 840 § 1 pkt 2 k.p.c. pozwala formułować żądanie pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego opartego na orzeczeniu sądowym, nie tylko na zdarzeniach powstałych po zamknięciu rozprawy, lecz także na zdarzeniu w postaci spełnienia świadczenia jeśli nie był on przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 21 lipca 2010 r., III CZP 47/10, (OSNC 2010, nr 12, poz. 165) przyjął, że podstawą powództwa opozycyjnego przewidzianego w art. 840 § 1 pkt 2 in fine k.p.c. może być zarzut spełnienia świadczenia, jeżeli został zgłoszony w czasie postępowania rozpoznawczego przez pozwanego (dłużnika), lecz nie został rozpoznany. Odnosi się to do sytuacji, w której Sąd nie rozpoznał tego zarzutu na skutek przeoczenia albo gdy ocenił, że jego rozpoznanie jest niedopuszczalne z przyczyny późnego zgłoszenia.

Powódka wnosząc o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego – nakazu zapłaty z dnia 26 marca 2014 r. oparła powództwo na zarzucie spełnienia świadczenia, wskazując, że zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie.

Powódka wniosła sprzeciw od nakazu zapłaty, w którym podniosła zarzut spełnienia świadczenia, jednakże sprzeciw Sąd Rejonowy odrzucił. Powyższe nie zostało zakwestionowane przez pozwaną, w związku z czym na podstawie art. 230 k.p.c. należało fakt ten uznać za przyznany.

Mając na uwadze powyższe należało uznać, że spełniona została przesłanka określona w art. 840 § 2 k.p.c., tj. dłużnik spełnił świadczenie, a zarzut ten nie był przedmiotem rozpoznania w sprawie. W tej sytuacji nie ma znaczenia moment spełnienia świadczenia, a fakt zgłoszenia zarzutu spełnienia świadczenia, który nie został rozpoznany. W związku z czym apelację powódki należało uznać za zasadną.

W takich okolicznościach, Sąd Okręgowy na podstawie art. 386 § 1 k.p.c. zmienił zaskarżony wyrok Sądu Rejonowego.

O kosztach postępowania za obie instancje orzeczono na podstawie art. 98 i art. 99 k.p.c. Kosztami poniesionymi przez powódkę w I - szej instancji były koszty wynagrodzenie pełnomocnika procesowego według stawki minimalnej ustalonej na podstawie § 6 pkt. 3 Rozporządzenia Ministra sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu Dz. U. nr 163, poz. 1349 ze zm.) w kwocie 600 zł., opłaty skarbowej od dokumentu pełnomocnictwa 17 zł., opłaty od pozwu 183 zł. Z kolei koszty należne powódce w instancji odwoławczej to kwota

300 zł z tytułu zastępstwa procesowego, ustalona na podstawie § 12 ust. 1 pkt 1w zw. z § 6 pkt 3 powołanego wyżej rozporządzenia oraz opłata od apelacji 183 zł.

SSR (del.) Wiesława Śmich SSO Waldemar Beczek SSO Joanna Staszewska